

Багатий зайчик

Леонід Куліш-Зіньків

Знайшов Зайчик серед лісу полянку, виорав нивку, зробив грядку і посадив капустинку. Пролітала повз грядки Сорока-вертлявка і запитала куцохвостого:

— А що це, Зайчику, буде?

— Знайшов я полянку, виорав нивку, зробив грядку, посадив капустинку. Виросте вона великою — стану я багатим.

Розсміялася Сорока:

— І справді ти нерозумний Зайчик. Хто, скажи, від однієї капустини багатим стане? Не можу я. Полечу, звірам і птахам розповім про те, який ти нерозумний Зайчик.

Полетіла Сорока, а Зайчик заходився капусту поливати. Поливав, доглядав, часу і сили не шкодував. І виросла капуста велика-превелика. Пішов Зайчик гостей скликати, щоб капустяним листям почастувати. Лосицю покликав з Лосеням, Козу з Козеням, та ще й звірів і тварин лісових багато. Роздає всім по листочку і припрошує:

— Їжте, гості, всім вистачить.

— А чого ти, Зайчику, не їси? — запитує його дикий Веприк.

— Спочатку гості, а я вже потім, — відповів Зайчик. І знову почав всіх до капусти припрошувати.

Коли раптом знову з ясена Сорока-вертлявка застрекотіла:

— Ой, не можу! Ой, помру од сміху! Ви погляньте на цього нерозумного Зайчика! Ви подивіться, як він багатіє. Його гості капусту жують, а він тільки радіє з того. Ой, який багатий Зайчик!

— А я і насправді багатий, — сказав на те Зайчик. — Ще мама моя колись говорила: "Хто іншим дає, той багатим стає". Бачиш, Сороко, скільки у мене друзів? А друзі — то найбільше багатство.

Нічого було сказати Сороці-вертлявці. Замовкла вона і присоромлена полетіла геть.